

Franckesche Stiftungen zu Halle

Christiani Mündenii S. Theol. D. Et In Acad. Ivlia Prof. Ord. Selectae Theses Theologicae Vniversam Doctrinam Christianam Exhibentes

Muenden, Christian

Helmaestadii, 1730

VD18 13487477

Caput Primum De Praedestinatione Et Reprobatione.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-201546

LIBER SEXTVS

DE
DECRETIS DIVINIS INTVITV
HOMINVM SALVANDORVM AVT
DAMNANDORVM EORVMQVE EXECV-
TIONE AETERNA.

CAPVT PRIMVM

DE
PRAEDESTINATIONE ET RE-
PROBATIONE.

§. I.

TOta oeconomia gratiae, qua homo in hac vita ad veram fidem, et per fidem ad salutem aeternum duraturam perducī potest, exposita, supereſt, vt, quo pacto *Deus* ab aeterno *hominem* ſaluare, aut damnare decreuerit, et *decreta* ſua in aeternum ſit *executurus*, conſideremus. Decreta illa diuina dicuntur *praedeſtinatio* et *reprobatio*, de quibus, aequae ac reliquis decretis diuinis, nobis iudicare non licet, niſi ex euentu, ſeu executione.

§. II.

Praedeſtinatio, quae in ſcriptura ſacrā nunquam in malam, ſed ſemper in bonam

partem accipitur, et etiam *electio* appellatur, speciatim stricteque sumpta, est *actus diuinæ voluntatis, quo Deus hominum lapsorum sine ullo discrimine misertus, ab aeterno eos ex hac mortalitate ad aeternam beatitudinem perducere decreuit, quos in Christum credituros, et in vera fide morituros praeuidit.*

§. III.

Deum ab aeterno homines ita saluare decreuisse, quo eos in tempore saluat, inuictis comprobari potest argumentis. Si ergo ad ductum scripturae sacrae executionem decretorum diuinorum contemplamur, cognoscimus, Deum (1) homines ad aeternam vitam creare, et lapsorum hominum rursus misereri decreuisse; (2) ex hac misericordia lapsis hominibus filium suum vnigenitum redemptorem dare constituisse, ea quidem ratione, vt filius Dei hominum peccata expiaret, homines vero mediatoris satisfactionem fide sibi vindicarent; decreuisse (3) hunc ipsum in finem omnes homines ad Christum conuocare, et per media gratiae fide donare ac sanctificare; praeuidisse vero (4) plurimos homines media gratiae esse contemturos, et in duritie ac malitia cordis permansturos, vel, si conuersi fuerint, ad scelera et flagitia relapsuros; paucos vero finaliter in Christum credituros: ideoque

que hosce paucos in hac vita donis gratiae magis magisque beare, et in altera aeternum saluare decreuisse.

§. IV.

Deus ergo trinunus est, qui sola misericordia inductus, propter satisfactionem Christi, fide finali apprehensam, homines ad vitam aeternam elegit: et *electi*, seu praedestinati, sunt homines, quos gratiam per Christum restitutam, et in euangelio oblatam accepturos, atque in fide ad finem usque vitae constanter perseveraturos, et diem obituros esse supremum, Deus praevидit. Et hisce solis haereditatem caelestem Deus destinavit, ut diuitias bonitatis, misericordiae ac sapientiae manifestaret.

§. V.

Atque hoc praedestinationis decretum ex parte Dei est aeternum, et immutabile; quo ipso tamen nulla homini imponitur agendi necessitas: respectu hominum idem illud decretum quidem est *particulare*, *nulli* tamen *dubitationi obnoxium*, siquidem homines de electione sua certi esse possunt, modo veram in Christum fidem habeant, mediis gratiae, quibus fides conservari potest, rite utantur, et salutem suam cum metu ac tremore operentur.

§. VI.

Ex hoc praedestinationis decreto optime cognosci potest oppositum ipsi decretum reprobationis. *Reprobatio* enim est *actus diuinae voluntatis*, quo Deus, hominum lapsorum quidem misertus, eos tamen aeternis poenis ac cruciatibus addicere ex iusto iudicio ab aeterno decreuit, quos in Christum non credituros, media gratiae contempturos, et in duritiae ac malitia cordis sui decessuros esse, praeuidit. Quod ipsum decretum etiam ex parte Dei est aeternum, ac immutabile, et, uti respectu hominum est *particulare*, ita illis non est *occultum*, quia Deus iustitiam suam luculenter satis manifestauit.

§. VII.

Nostrum est, ut τὸ βάθος sapientiae, misericordiae, et iustitiae diuinae, sancta admiratione prosequamur, gratiam caelestem, tam benigne nobis oblatam, vera cum fiducia amplectamur, et per legitimum medium gratiae usum spem de electione nostra certissimam in dies confirmemus, semper cogitantes, non Deum, sed homines ipsos reprobationis ac damnationis suae esse causam.

TABVLA SYNOPTICA.

Ordinis ratione indicata §.I.

I. de PRAEDESTINATIONE agitur §.II-V. ubi

1. definitio. §. II.

2. ordo decretorum diuinorum ex effectu cognoscendus. §. III.

3. praedestinationis causa efficiens, et impulsiva, obiectum et finis. §. IV.

4. affectiones. §. V.

II. de REPROBATIONE. §. VI.

III. monita practica subiunguntur. §. VII.

LIBRI